

Література:

1. Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища» / Офіційний сайт Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1264-12#Text>. – Назва з екрану.
2. Закон України «Про охорону атмосферного повітря» / Офіційний сайт Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2707-12#Text>. – Назва з екрану.
3. Вплив енергетичного сектору України на якість повітря : звіт компанії Bankwatch Network. – 10 с.
4. Hellstern T., Henderson K. Innovating to net zero: An executive's guide to climate technology. URL: <https://www.mckinsey.com/business-functions/sustainability/our-insights/innovating-to-net-zero-an-executives-guide-to-climate-technology>. – Title from screen.

ОРГАНІЗАЦІЯ ОРГАНІЧНОГО ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ РОСЛИННИЦТВА ЯК ІНДИКАТОР СТАЛОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

Коваленко С. О., студентка 4 курсу, факультету захисту рослин, біотехнологій та екології

Сальнікова А. В., к. с.-г. н., старший викладач кафедри загальної екології, радіобіології та безпеки життєдіяльності

Національний університет біоресурсів і природокористування України

Сталий розвиток – це розвиток, який задовольняє потреби сьогодення, не завдаючи шкоди здатності майбутніх поколінь задовольняти власні потреби. У цьому контексті необхідним є використання еколого-безпечних технологій для виробництва сільськогосподарської продукції.

Органічне виробництво сільськогосподарської продукції покладається на інтеграцію різноманітних компонентів ферми, кругообіг поживних речовин та інших ресурсів, а також управління ґрунтом. Воно пройшло довгий шлях від встановлення та практичних наукових напрацювань до законодавчого затвердження науково-обґрунтованих догм його застосування. Органічне землеробство є однією з низки інноваційних систем сільського господарства, які можуть відігравати значну роль у майбутній глобальній продовольчій та екосистемній стійкості.

Органічне сільське господарство ґрунтується на виробництві сільськогосподарської продукції, що є безпечною та з високими показниками якості. Досягаються ці завдання шляхом заборони використання синтетичних хімічних речовин (добрив, пестицидів, отрутохімікатів, стимуляторів росту тощо) та генетично модифікованих організмів. Цей вид виробництва володіє величезним потенціалом для вирішення наступних проблем:

1. Підвищення родючості ґрунтів, збереження біорізноманіття та стійкості сільського господарства виробництво.
2. Збереження природних ресурсів.

3. Покращення агротехнічних та економічних показники сільськогосподарських підприємств, щоб урожайність мала стабільність, особливо у схильних до ризику тропічних екосистемах.

4. Одержання їжі вищої якості та продовольчої безпеки.

5. Забезпечення доступу до привабливих ринків через сертифіковану продукцію.

6. Створення нових партнерських відносин в рамках всього ланцюга створення вартості, а також для зміцнення впевненості у собі та автономію фермерів [1].

Європейський союз у «Плані дій для майбутнього» на 2014 – 2020 рр. підкреслює необхідність виконання Програми захисту навколишнього природного середовища. Стала система харчування є основою Європейської зеленої угоди. Відповідно до стратегії Green Deal «Far to Fork», Європейська комісія поставила за мету «щонайменше 25% сільськогосподарських угідь ЄС під органічним землеробством і значне збільшення органічної аквакультури до 2030 року» [2].

Показник Частка сільськогосподарських угідь під органічним виробництвом у загальній площі сільськогосподарських угідь включена до Глобальних цілей сталого розвитку (2015-2030) Програми розвитку ООН. Цей показник включено до цілі 2 Подолання голоду, розвиток сільського господарства [3].

Велика кількість досліджень розглядає питання розвитку сільського господарства за підтримки сільських громад, моделей створення та управління органічними виробництвами у сільській місцевості [4, 5].

В умовах України актуальним є розвиток органічного виробництва продукції рослинництва для забезпечення вирішення цілого ряду існуючих проблем сільських територій. Зокрема, покращення екологічного стану сільських територій, збереження природних ресурсів регіону, позитивний ефект на здоров'я населення, створення нових місць для роботи населення, наповнення бюджету об'єднаних територіальних громад, що дасть можливість покращувати інфраструктуру, тощо.

Отже, органічне виробництво забезпечує впровадження інновацій для збільшення потенціалу сільськогосподарського виробництва з метою збереження довкілля. Розглядаючи пріоритети сталого розвитку в контексті забезпечення якості та безпечності харчових продуктів та розвитку сільських територій, підкреслюється важливість агропродовольчого сектору та розробки та впровадження нових методів та інструментів в управлінні ним.

Організація та розвиток органічного виробництва в Україні є пріоритетним напрямком розвитку сільського господарства. Проте недосконалість нормативно-правового забезпечення, відсутність органу сертифікації перешкоджає його розвитку.

Література:

1. Lukas Kilcher How organic agriculture contributes to sustainable development University of Kassel at Witzenhausen JARTS, Supplement 89. – 2007. – PP 31-49 Електронний

ресурс. – Режим доступу: https://orgprints.org/id/eprint/10680/1/Kilcher_2007_JARTS_SP_89.pdf

2. Action plan for organic production in the EU. Електронний ресурс. – Режим доступу: https://ec.europa.eu/info/food-farming-fisheries/farming/organic-farming/organic-action-plan_en

3. Глобальні цілі сталого розвитку ООН. Електронний ресурс. – Режим доступу: <https://www.ua.undp.org/content/ukraine/uk/home/sustainable-development-goals.html>

4. Venelin Terziev, Ekaterina Arabska Sustainable Rural Development Through Organic Production and Community-Supported Agriculture in Bulgaria. Bulgarian Journal of Agricultural Science, 22 (No 4) 2016, 527–535

5. Paweł Bryła The Development of Organic Food Market as an Element of Sustainable Development Concept Implementation // Problemy ekorozwoju – Problems of sustainable development. – 2015. Vol. 10 (1). – PP 79–88.

ВИКОРИСТАННЯ ПОДАТКОВОГО ПЛАНУВАННЯ СУБ'ЄКТАМИ ГОСПОДАРЮВАННЯ В УМОВАХ РОЗВИТКУ РИНКОВИХ ВІДНОСИН

Козак О. А., студент 4 курсу факультету інформаційних технологій, інженерії та управління

Марченко О. В., к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів та кредиту

Харківський національний університет будівництва та архітектури

Одержання прибутку є основною метою діяльності будь-якого суб'єкту господарювання, а максимізація прибутку є свідченням успішності такої діяльності та ефективності прийнятих управлінських рішень. Як відомо, розмір прибутку безпосередньо залежить від сум сплачених податків. Тому в нинішніх умовах розвитку вітчизняної економіки приділяється все більше уваги податковому плануванню, метою якого є забезпечення сталого розвитку суб'єктів господарювання. Особливої актуальності набуває вирішення проблем, пов'язаних із гармонізацією податкових взаємовідносин між усіма учасниками ринку (державою та суб'єктами господарювання).

Під податковим плануванням розуміється найбільш оптимальна податкова політика, що має на меті забезпечити досягнення найнижчого рівня податкових виплат, а відтак і найбільш оптимальний шлях здійснення фінансово-господарської діяльності суб'єкта господарювання (платника податків) [1]. Податкове планування розглядається також як вибір між різними варіантами здійснення фінансово-господарської діяльності й розміщення активів суб'єктами господарювання задля досягнення найнижчого рівня податкових зобов'язань, що виникають при цьому [2].

Як зазначається в джерелі [3] основною відмінністю між методами податкового планування (поточного фінансового контролю, попередньої податкової експертизи, порівняльного аналізу) й протиправним ухиленням від сплати податків та зборів являється право ринкових суб'єктів на мінімізацію податкових зобов'язань з використанням усіх можливих законодавчо -